

Oponentský posudek bakalářské práce Anny Sypěnové s názvem „Za zář“

Obloha bývala taoisty chápána jako vodní hladina a oblaka jako odraz věcí na zemi. Z určitého typu oblak se ve staré Číně četla budoucnost, stejně jako z letu ptáků ve starém Řecku. Dění na obloze je tak velkolepé, že lidské oko těžko bude hledat obdobnou podívanou. Jakékoli jeho zobrazení nám nemůže zprostředkovat podobný vizuální zážitek. Malíři, kteří na tento problém chtěli „vyzrát“ se v tomto ohledu vždy chovali spíše jako vědci preparující jen signifikantní znaky. Anna Sypěnová používá limitní zobrazovací metody nikoli proto, aby předvedla mrak „jako živý“ nebo naopak skromně a pokorně vzdala hold tomuto úkazu. Pro Sypěnovou jsou tyto metody cestou k působivému obrazu. Obloha jako téma bývá spojeno s cestou osobního prožitku. To, že malíř používá k uchopení tématu ryze malířské prostředky a potažmo celý systém zobrazení je pochopitelné a přirozené, nicméně já osobně v předkládaných pracích vnímám převahu malířské působivosti nad osobní výpovědí. Autorka je příliš zaměřena formální stránkou problému, tak jí uniká, že toto je typ témat, která vyžadují intimní vztah nebo obsedantní vztah a nikoli vztah vědecko-řemeslný. To je moje jediná výtka a nejsem si ani jist jestli relevantní. Myslím, že Anna Sypěnová je schopná namalovat kontemplativní dokumenty-zážitky, jen k tomu ještě nedošla.

Mnohým jistě mohou být bližší procesuální formy umění bez důrazu na výsledný produkt. Jiní by očekávali zúročení dlouholeté práce na jedno téma jako příležitost k sebereflexi a obsahové hloubce. Když však malba na bázi „čistého efektu“ funguje, nevidím v tom důvod ke snižování hodnocení. Předkládané obrazy jsou v místním kontextu nadstandardní, jsem ale přesvědčen, že Anna Sypěnová má na víc. Navrhuji hodnocení **výborně** a doporučuji k obhajobě.

6. června 2012

MgA. Petr Brožka

Hodnocení: **výborně**